

คำโปรย

เดอะ สกอร์ ภาค 2: เมืองแห่งความจริง

THE SCORE SEASON 2: CITY OF TRUTH

หลังการล่มสลายของระบบคะแนน โลกถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน—โลกบนดินที่เต็มไปด้วยซากปรักหักพังของสงคราม และโลกใต้ดินที่เจริญรุ่งเรืองด้วยเทคโนโลยีที่ซ่อนเร้น อเล็กซ์และไบรอันใช้ชีวิตอย่างสงบสุขในฟาร์มเล็กๆ พร้อมลูกแฝด เควินและอีธาน ผู้สืบทอด DNA วาฟอันหายาก แต่ความสงบสุขนั้นไม่จีรัง เมื่อเจ็คอบค้นพบความจริงที่ว่า เดวิดไม่ได้ตาย—เขาเพียงหลบซ่อนและกำลังสร้างกองทัพใหม่ และครั้งนี้ เดวิดไม่ได้ต้องการแค่คะแนนสูงสุด เขาต้องการ ทุกชีวิตที่มี DNA วาฟ เพื่อสร้างกฎแห่งความเป็นอมตะ การต่อสู้ครั้งสุดท้ายกำลังจะเริ่มขึ้น และครั้งนี้ ไม่มีระบบคะแนนมาปกป้องใครอีกต่อไป

สารบัญ

ตอน	ชื่อตอน	หน้า
1	เงาที่กลับมา	5
2	เมืองใต้ดิน	37
3	ความจริงที่ถูกฝัง	59
4	พันธมิตรที่แตกสลาย	82
5	การล่าครั้งสุดท้าย	106
6	เกาะ Musteria	123
7	หัวใจของวาฬ	138
8	สงครามที่ไม่มีผู้ชนะ	153
9	จุดเริ่มต้นใหม่	161

บทที่ 1

เงาที่กลับมา

เงาที่กลับมา ห้าปีหลังสงคราม

ฟาร์มของอเล็กซ์และไบรโอนีตั้งอยู่บนเนินเขาเล็กๆ ห่างจากซากเมืองยูดาโมเนียประมาณ 200 กิโลเมตร เป็นพื้นที่ที่ภูเขาบังลมและแสงแดดอันร้อนระอุ ท้องฟ้ายามเช้าสดใส มีเมฆบางๆ ลอยอยู่ไกลๆ

อเล็กซ์ยืนอยู่บนระเบียงไม้ มองดูเควินและอีธานวิ่งเล่นอยู่ท่ามกลางทุ่งดอกทานตะวันสีทองที่ไบรโอนีปลูกไว้เพื่อรำลึกถึงโซเฟีย

"พ่อครับ! ดูนี่!" เควินตะโกน พร้อมชูปลาที่เพิ่งจับได้จากบ่อน้ำหลังบ้าน

อีธานวิ่งตามมาติดๆ "ผมจับได้ตัวใหญ่กว่า!"

อเล็กซ์ยิ้มกว้าง หัวใจของเขาเต็มไปด้วยความอบอุ่นที่ได้เห็นลูกๆ เติบโตอย่างมีความสุขในโลกที่ไม่มีระบบคะแนนมาควบคุมชีวิต

แต่แล้ว ความคิดหนึ่งก็แวบเข้ามา—เดวิดยังมีชีวิตอยู่

เจ็ค็อบส่งข้อความมาหาเขาเมื่อคืน บอกว่าพบเบาะแสว่ากองทัพของเดวิด
ยังคงเคลื่อนไหวอยู่แถบชายฝั่งตะวันออก ห่างออกไปกว่า 3,000
กิโลเมตร

อเล็กซ์การวาระเบียงแน่น ความสงบสุขนี้ไปะบางเกินไป

ห้าปีก่อน การล่มสลายของระบบคะแนนได้เปลี่ยนโลกไปตลอดกาล
เมืองยูดาอิมเนียที่เคยรุ่งเรืองด้วยเทคโนโลยีและคะแนนความดี
กลายเป็นซากปรักหักพังหลังสงคราม ผู้คนหลายพันเสียชีวิตจากการ
โจมตีของเดวิดและกองทัพโครนของเขา

อเล็กซ์จำได้ดีถึงวันนั้น วันที่เขาเห็นทราชาถูกยิง วันที่สถิติเวนเสียสละ
ชีวิตเพื่อทำลายโครน 300 ลำ วันที่เขาและไบรโอนีต้องหลบหนีไปยัง
เมืองใต้ดินเพื่อเอาชีวิตรอด

หลังจากสงครามสิ้นสุดลง อเล็กซ์และไบรโอนีตัดสินใจออกจากเมืองใต้
ดิน พวกเขาต้องการชีวิตที่เรียบง่าย ไม่ต้องการเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี
หรือการต่อสู้อีกต่อไป

พวกเขาพบเนินเขาแห่งนี้โดยบังเอิญ ระหว่างการเดินทางสำรวจโลก
ภายนอก มันเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ มีน้ำตกลึกๆ ไหลผ่าน มีต้นไม้
ใหญ่ให้ร่มเงา และที่สำคัญที่สุด มันห่างไกลจากความวุ่นวายของโลกเก่า

ไบรโอนี่ปลูกดอกทานตะวันสีทองไว้ทั่วทุ่ง เพื่อเป็นอนุสรณ์ให้กับโซเฟีย
เพื่อนรักที่เสียชีวิตในสงคราม เธอบอกว่าดอกทานตะวันจะหันหน้าเข้าหา
ดวงอาทิตย์เสมอ เหมือนที่โซเฟียหันหน้าเข้าหาความดีและความหวัง

อเล็กซ์สร้างบ้านไม้หลังเล็กๆ ด้วยมือของตัวเอง ใช้เทคโนโลยีที่เหลือจาก
สงครามมาช่วยในการก่อสร้าง แต่ยังคงความเรียบง่ายและกลมกลืนกับ
ธรรมชาติ

พวกเขามีลูกแฝดสองคน—เควินและอีธาน—ที่เกิดมาพร้อมกับDNAวาฟ
ที่สืบทอดจากอเล็กซ์ ทำให้พวกเขาสามารถหายใจใต้น้ำได้เหมือนพ่อ

"พ่อครับ! พ่อจะลงมาดูปลาของเราไหม?" เควินตะโกนเรียกจากข้างล่าง

อเล็กซ์ยิ้มและเดินลงจากระเบียง เขาเดินผ่านทุ่งดอกทานตะวัน สัมผัส

ได้ถึงกลิ่นหอมอ่อนๆ ของดอกไม้และลมเย็นที่พัดมาจากภูเขา

เควินและอีธานยืนอยู่ข้างบ่อน้ำหลังบ้าน พวกเขาถือปลาสองตัวที่เพิ่งจับได้

"ดูสิพ่อ! ตัวใหญ่กว่ามือผมอีก!" อีธานชูปลาของเขา

อเล็กซ์ก็มองดู "เก่งมากทั้งสองคน! วันนี้เราจะมีปลาเป็นมื้อเย็น"

เด็กทั้งสองกระโดดโลดเต้นด้วยความดีใจ

"พ่อครับ" เควินถามขึ้น "ทำไมเราถึงต้องจับปลาเองด้วย? ทำไมไม่ใช่ไดรณจับให้เหมือนที่อื่น?"

อเล็กซ์นั่งลงข้างบ่อน้ำ มองหน้าลูกๆ "เพราะพ่ออยากให้พวกหนูเรียนรู้ที่จะพึ่งพาตัวเอง ไม่ใช่เทคโนโลยี"

"แต่เทคโนโลยีมันสะดวกกว่าไม่ใช่หรือครับ?" อีธานถาม

"สะดวกก็จริง" อเล็กซ์ตอบ "แต่บางครั้ง สิ่งที่สะดวกที่สุดก็ไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุด หนูต้องเข้าใจว่าชีวิตไม่ได้มาจากคะแนนหรือเทคโนโลยี แต่มาจากความพยายามและความรักที่เราใส่ลงไป"

เด็กทั้งสองฟังอย่างตั้งใจ แม้จะยังไม่เข้าใจทั้งหมด แต่พวกเขาก็จดจำคำพูดของพ่อได้

ในบ้านไม้หลังเล็ก ไบรโอนี่กำลังเตรียมอาหารเช้าอยู่ในครัว เธอหันมาเห็นอเล็กซ์เดินเข้ามาพร้อมลูกๆ ที่ถือปลามาเต็มมือ

"ได้ปลามาเยอะเลยนะ" ไบรโอนี่ยิ้ม "เดี๋ยวแม่จะทำปาลาย่างให้"

"แม่ครับ! พ่อสอนพวกเราจับปลาโดยไม่ใช้ใครน!" เควินรายงาน

"แล้วสนุกไหม?" ไบรโอนี่ถาม

"สนุกมาก!" อีธานตอบ "แต่เหนื่อยกว่าที่คิด"

ไบรโอนี่หัวเราะ "นั่นแหละคือบทเรียน"

อเล็กซ์วางปลาลงบนโต๊ะ แล้วนั่งลงข้างไบรโอนี่ เขาดูเจียบๆ ไปชั่วขณะ

ไบรโอนี่สังเกตเห็นความผิดปกติในสีหน้าของเขา "มีอะไรเหรอ?"

อเล็กซ์มองลูกๆ ที่กำลังวิ่งออกไปเล่นนอกบ้าน แล้วหันมาหาไบรโอนี่
"เจ็ค็อบส่งข้อความมาเมื่อคืน"

มือของไบรโอนี่สั่นเล็กน้อย เธอวางซ้อนลง "เขาว่าอะไร?"

"เขาบอกว่าพบเบาะแสของเดวิด" อเล็กซ์พูดเสียงเบา "กองทัพบของเดวิด
ยังคงเคลื่อนไหวอยู่แถบชายฝั่งตะวันออก"

ไบรโอนี่กำมือแน่น "คุณแน่ใจเหรอ?"

"เจ็ค็อบไม่เคยพูดเล่นเรื่องนี้" อเล็กซ์ตอบ "เขาเก่งเรื่องการติดตามมา
มากแล้ว และเขาไม่หยุดตามล่ามาห้าปี"

ความเจ็บเข้าปกคลุมคร่ำ กลืนอาหารที่กำลังทำอยู่ยังคงบอวล แต่
บรรยากาศกลับหนักอึ้ง

ไบรโอนี่หันหลังให้อเล็กซ์ เธอมองออกไปนอกหน้าต่าง มองดูลูกๆ ที่
กำลังวิ่งเล่นอย่างมีความสุข

"ห้าปีแล้ว" เธอพูดเสียงลั่น "ห้าปีที่ฉันพยายามลืมสิ่งที่เกิดขึ้น วันที่
โซเฟียถูกยิง วันที่เราต้องหนี วันที่ทุกอย่างพังทลาย"

อเล็กซ์เดินเข้าไปข้างหลังเธอ โอบแขนรอบเอว "ฉันรู้"

"ฉันคิดว่าเราปลอดภัยแล้ว" ไบรโอนี่ ดำเนินการต่อ "ฉันคิดว่าเดวิดจะ
หายไปตลอดกาล"

"เขาไม่มีวันหายไป" อเล็กซ์พูด "คนอย่างเดวิดไม่มีวันหยุด เขาจะตามล่า
เราจนกว่าจะได้สิ่งที่ต้องการ"

ไบรโอนี่หันมาเผชิญหน้าเขา น้ำตาลล่อ "แล้วเราจะทำยังไง?"

อเล็กซ์เช็ดน้ำตาให้เธอ "เราจะไม่หนีอีก เราจะสู้"

"แต่ลูกๆ ของเรา..." ไบรโอนี่เสียงสั่น

"เราจะปกป้องพวกเขา" อเล็กซ์พูดเสียงหนักแน่น "ฉันสัญญา"

เมื่อเช้าวันนั้นเจียบกว่าปกติ เควินและอีธานสังเกตเห็นความตึงเครียด
ระหว่างพ่อแม่ แต่พวกเขาไม่กล้าถาม

หลังอาหารเช้า อเล็กซ์พาเด็กๆ ไปที่ห้องฝึกใต้ดินที่เขาสร้างไว้หลังบ้าน
เป็นห้องที่ใช้เทคโนโลยีจากสงครามมาดัดแปลง เพื่อฝึกทักษะการเอาตัว
รอดให้กับลูกๆ

"วันนี้เราจะฝึกการกลิ้งหลุนให้ได้" อเล็กซ์ประกาศ

เควินและอีธานตื่นเต้น พวกเขาชอบการฝึกในน้ำ
อเล็กซ์พาพวกเขาไปใต้น้ำใต้ดินที่เขาสร้างขึ้น เป็นบ่อที่มีความลึก
ประมาณ 5 เมตร

"การควบคุมพลังของพวกเขาเริ่มจากการควบคุมลมหายใจ" อเล็กซ์สอน
"เมื่อไร อยู่ในน้ำ ร่างกายของพวกเขาจะปรับตัวโดยอัตโนมัติ แต่หนูต้อง
เรียนรู้ที่จะควบคุมมัน ไม่ใช่ให้มันควบคุมหนู"

เด็กทั้งสองพยักหน้า แล้วดำลงไปใต้น้ำ

อเล็กซ์ยืนสังเกตอยู่ข้างบ่อ เขาเห็นลูกๆ เคลื่อนไหวใต้น้ำได้อย่าง
คล่องแคล่ว รวากับปลา พวกเขาสามารถกลั้นหายใจได้นานกว่าเด็กปกติ
หลายเท่า

แต่อเล็กซ์ก็อดคิดไม่ได้ว่า ความสามารถนี้เองที่ทำให้พวกเขาเป็น
เป้าหมายของเดวิด

หลังการฝึก อเล็กซ์ให้เด็กๆ ไปพักผ่อน เขาเดินกลับไปที่บ้านและพบว่า
ไบรโอนี่กำลังคุยวิดีโอคอลกับใครบางคน
"เคธี!" ไบรโอนี่พูดด้วยความดีใจ "ดีใจที่ได้เห็นเธอ"
อเล็กซ์เดินเข้าไปใกล้ จอโฮโลแกรมแสดงใบหน้าของเคธี เพื่อนรักของ
พวกเขา

"อเล็กซ์!" เครื้ทักทาย "ฉันได้ยินข่าวแล้ว"

"เจ็ค็อบบอกเธอเหรอ?" อเล็กซ์ถาม

"ใช่" เครื้พยักหน้า "เขาแจ้งให้เราทราบที่เมืองใต้ดินด้วย"

"แล้วเธอคิดยังไง?" ไบรโอนี่ถาม

เครื้ถอนหายใจ "ฉันคิดว่าเราต้องเตรียมตัว ฉันไม่คิดว่าเดวิดจะหยุดแค่
การเคลื่อนไหว เขาต้องมีแผนอะไรบางอย่าง"

"แผนอะไร?" อเล็กซ์ถาม

"ฉันไม่รู้" เครื้ตอบ "แต่ฉันจะสืบให้"

"ขอบคุณ เครื้" ไบรโอนี่พูด

"ดูแลตัวเองด้วยนะ" เครื้กล่าวก่อนวางสาย

คืนนั้น อเล็กซ์นอนไม่หลับ เขาออกมาเดินที่ระเบียง มองดูท้องฟ้าที่เต็ม

ไปด้วยดวงดาว

ไบรโอนี่เดินตามออกมา ห่มผ้าคลุมไหล่ให้เขา

"คิดอะไรอยู่?" เธอถาม

"คิดถึงตอนที่เรายู่ในห้องใต้ดินของร้านกาแฟ" อเล็กซ์ตอบ "ตอนนั้น
ฉันไม่รู้เลยว่าชีวิตจะเปลี่ยนไปขนาดนี้"

ไบรโอนี่ขบคิดระลึกลงบนไหล่เขา "ฉันก็เหมือนกัน ฉันไม่เคยคิดว่าจะได้
พบคนอย่างคุณ..."

"และฉันก็ไม่ได้คิดว่าจะมีครอบครัวที่น่ารักขนาดนี้" อเล็กซ์กอดเธอไว้
"ฉันสัญญาว่าจะปกป้องพวกเรา"

"เราจะปกป้องพวกเขาด้วยกัน" ไบรโอนี่เงยหน้าขึ้นมองเขา "ไม่ว่าอะไร
จะเกิดขึ้น"

ทั้งสองยืนกอดกันใต้แสงดาว รับรู้ถึงความรักที่แน่นแฟ้น และความ
มุ่งมั่นที่จะปกป้องครอบครัวจากภัยคุกคามที่กำลังจะมาถึง

"อเล็กซ์" ไบรโอนี่พูดขึ้น "ฉันคิดว่าฉันควรบอกเจ็คอบให้มาตรวจสอบ
พื้นที่แถวนี้ด้วย"

"ทำไม?" อเล็กซ์ถาม

"ฉันไม่รู้" ไบรโอนี่ตอบ "แค่รู้สึกไม่ปลอดภัย"

อเล็กซ์พยักหน้า "ก็ได้ ฉันจะส่งข้อความหาเขา"

เช้าวันรุ่งขึ้น อเล็กซ์ตื่นแต่เช้า เขาไปที่โรงนาเพื่อตรวจสอบหุ่นยนต์เกษตร
ที่ใช้ในฟาร์ม

หุ่นยนต์เหล่านี้เป็นเทคโนโลยีที่เหลือจากสงคราม เขาได้ดัดแปลงมันให้
ทำงานเกษตรแทนแรงงานคน พวกมันไถนา เก็บเกี่ยว และดูแลปลั๊ตต์

"ลัวส์ดีตอนเช้า อเล็กซ์" เสียงจากหุ่นยนต์ตัวหนึ่งดังขึ้น

"ลัวส์ดี" อเล็กซ์ตอบ เขายังคงไม่ชินกับการที่หุ่นยนต์พูดได้

"ระบบตรวจพบความเคลื่อนไหวผิดปกติเมื่อคืน" หุ่นยนต์รายงาน

อเล็กซ์ชะงัก "ที่ไหน?"

"ทางทิศตะวันออก ห่างออกไปประมาณ 10 กิโลเมตร"

อเล็กซ์ขมวดคิ้ว "แสดงภาพให้ดูหน่อย"

หุ่นยนต์ฉายภาพจากกล้องตรวจจับ เป็นภาพโดรนขนาดเล็กบินผ่านพื้นที่ป่า

"โดรนแบบนี้..." อเล็กซ์พิมพ์ "มันไม่ใช่โดรนเกษตร"

เขารีบกลับไปที่บ้านและบอกไบรโอนี่

"เรามีผู้มาเยือน" อเล็กซ์พูด "โตรนสวดแนม"

ไบรโอนีหน้าซีด "เดวิด..."

"อาจจะใช่" อเล็กซ์ตอบ "หรืออาจจะเป็นคนอื่น แต่เราไม่สามารถ
ประมาทได้"

"เราต้องทำอะไร?" ไบรโอนีถาม

"ฉันจะส่งข้อความหาเจค็อบและเคธี" อเล็กซ์พูด "และเราต้อง
เตรียมพร้อม"

"เตรียมพร้อมสำหรับอะไร?" เสียงของเควินดังมาจากประตู
อเล็กซ์และไบรโอนีหันไปเห็นลูกๆ ยืนอยู่ที่ประตู พวกเขาสีหน้าตกใจ

"พ่อครับ แม่ครับ เกิดอะไรขึ้น?" อีธานถาม
อเล็กซ์และไบรโอนีมองหน้ากัน

"เข้ามาสิลูก" อเล็กซ์พูด "พ่อกับแม่มีเรื่องต้องบอก"

อเล็กซ์และไบรโอนีนั่งลงกับลูกๆ ที่ห้องนั่งเล่น

"จำที่พ่อเคยเล่าเรื่องสงครามได้ไหม?" อเล็กซ์เริ่ม

เด็กทั้งสองพยักหน้า

"มีคนหนึ่งชื่อเดวิด เขาเป็นคนที่ทำให้สงครามเกิดขึ้น" อเล็กซ์

ดำเนินการต่อ "เขาเป็นคนที่ทำร้ายผู้คนมากมาย รวมถึงโซเฟีย เพื่อน
ของแม่"

เควินกำหมัดแน่น "คนชั่ว!"

"โซ่" อเล็กซ์พยักหน้า "และตอนนี้ พ่อกับแม่คิดว่าเขาอาจจะกลับมา"

อีธานตัวสั่น "เขาจะมาทำร้ายเราเหรอ?"

"พ่อจะไม่ยอมให้เขาทำร้ายพวกหนู" อเล็กซ์พูดเสียงหนักแน่น "แต่พ่อต้องการให้พวกหนูรู้ไว้ เพื่อที่พวกหนูจะได้ระวังตัว"

"เราจะสู้กับเขาไหม?" เควินถาม

"ถ้าจำเป็น" อเล็กซ์ตอบ "แต่เป้าหมายแรกของเราคือการปกป้องตัวเองและครอบครัว"

ไบรโอนีกอดลูกๆ "เราจะผ่านเรื่องนี้ไปด้วยกัน"

หลังจากคุยกับลูกๆ แล้ว อเล็กซ์และไบรโอนีเริ่มเตรียมการ

อเล็กซ์ตรวจสอบระบบป้องกันของฟาร์ม ซึ่งรวมถึงโดมพลังงานที่เขาสร้างขึ้นเพื่อป้องกันการโจมตีจากอากาศ

ไบรโอนีตรวจสอบเสบียงอาหารและน้ำ รวมถึงยารักษาโรค

"เรามีเสบียงพอสำหรับสามเดือน" ไบรโอนีรายงาน

"ดี" อเล็กซ์ตอบ "แต่ฉันหวังว่าเราไม่จำเป็นต้องใช้มัน"

ในขณะเดียวกัน เควินและอีธานก็ช่วยกันตรวจสอบบ่อน้ำและระบบ
น้ำประปา

"พ่อครับ" เควินเรียก "ทำไมเราต้องเตรียมตัวขนาดนี้?"

"เพราะการเตรียมตัวคือการป้องกันที่ดีที่สุด" อเล็กซ์ตอบ "ถ้าเรา
เตรียมพร้อม เราจะปลอดภัย"

เย็นวันนั้น เจ็ค็อบมาถึงฟาร์ม

เขาเดินทางด้วยมอเตอร์ไซด์โครนที่ดัดแปลงให้เงียบและตรวจจับยาก

"อเล็กซ์! ไบรโอนี่!" เจ็ค็อบทักทายพร้อมกอดทั้งสอง

"ดีใจที่เธอมา" อเล็กซ์พูด

เจ็ค็อบมองไปรอบๆ "ฉันได้ยินเรื่องโดรนสอดแนม"

"ใช่" อเล็กซ์พยักหน้า "มันบินผ่านป่าทางทิศตะวันออก"

เจ็ค็อบขมวดคิ้ว "ฉันสงสัยว่าเดวิดส่งมันมา"

"ทำไมเธอถึงคิดอย่างนั้น?" ไบรอันถาม

"เพราะโดรนแบบนี้เป็นเทคโนโลยีที่เดวิดใช้" เจ็ค็อบตอบ "ฉันเจอโดรนแบบเดียวกันระหว่างการตามล่าของฉัน"

เจ็ค็อบเปิดกระเป๋าของเขาและนำอุปกรณ์ตรวจสอบออกมา

"ฉันจะตรวจสอบสัญญาณรอบๆ ฟาร์ม" เขาพูด "ถ้าเดวิดส่งโดรนมา เราจะรู้"

เขาใช้เวลาหลายชั่วโมงในการตรวจสอบพื้นที่โดยรอบ

ผลลัพธ์ที่น่าตกใจคือ มีโดรนสอดแนมอย่างน้อย 5 ลำบินอยู่ในรัศมี 20

กิโลเมตร

"พวกมันวนอยู่รอบฟาร์ม" เจ็ค็อบรายงาน "เหมือนกำลังเฝ้าดู"

อเล็กซ์กำหมัดแน่น "เดวิดรู้ว่าเราอยู่ที่นี้"

"ดูเหมือนอย่างนั้น" เจ็ค็อบพยักหน้า

ไบรโอนีหน้าซีด "เราต้องทำอะไร?"

"เราต้องวางแผน" เจ็ค็อบพูด "และเราต้องทำมันอย่างรวดเร็ว"

คืนนั้น ทุกคนประชุมกันในห้องนั่งเล่น

เจ็ค็อบวางแผนที่แสดงตำแหน่งของโดรนสอดแนม

"พวกมันวนอยู่รอบฟาร์มเป็นวงกลม" เขาชี้ "ถ้าเราต้องการหนี เราต้องหาช่องโหว่"

"แต่เราไม่ต้องการหนี" อเล็กซ์พูด "เราต้องการสู้"

"ฉันรู้" เจค็อบตอบ "แต่เราต้องการข้อมูลมากกว่านี้ เราต้องรู้ว่าเดวิดอยู่ที่ไหนและเขามีกำลังเท่าไร"

"ฉันสามารถช่วยได้" เสียงของเคธี่ดังมาจากจอโฮโลแกรม

ทุกคนหันไปมอง

"เคธี่!" ไบรอันเอื้อทาน "เธออยู่ที่ไหน?"

"ที่เมืองไต้ดิน" เคธี่ตอบ "ฉันกำลังรวบรวมข้อมูลจากเครือข่ายของเรา"

เคธี่อธิบายว่าเมืองไต้ดินมีเครือข่ายดาวเทียมลับที่สามารถตรวจจับความเคลื่อนไหวทั่วโลก

"เราตรวจพบสัญญาณจากเกาะแห่งหนึ่งในมหาสมุทรแปซิฟิก" เคธี่รายงาน "มันเป็นสัญญาณที่ตรงกับเทคโนโลยีของเดวิด"

"เกาะอะไร?" อเล็กซ์ถาม

"เกาะmusteria" เคธี่ตอบ "มันเป็นเกาะร้างที่เคยเป็นฐานทัพของกองทัพ
เก่า"

"นั่นแหละคือฐานของเขา" เจค็อบพูด

"แต่เราต้องการข้อมูลมากกว่านี้" เคธี่ดำเนินการต่อ "เราต้องรู้ว่าเขามี
กำลังเท่าไร มีอาวุธอะไรบ้าง"

"ฉันจะไปสำรวจ" เจค็อบอาสา

"ไม่ได้" อเล็กซ์ค้าน "มันอันตรายเกินไป"

"ฉันเคยแทรกซึมเข้าไปในฐานของเขาได้ครั้งหนึ่ง" เจค็อบยืนยัน "ฉันทำ
ได้อีก"

การถกเถียงดำเนินไปจนถึงกลางคืน

ในที่สุด ทุกคนก็เห็นด้วยกับแผนของเจ็ค็อบ

"แต่เธอต้องสัญญาว่าจะระวังตัว" ไบรโอนี่พูด

"ฉันสัญญา" เจ็ค็อบตอบ

"และเธอต้องติดต่อกับเราทุกวัน" อเล็กซ์เสริม

"ตกลง" เจ็ค็อบพยักหน้า

เขาหันไปมองเควินและอีธานที่ยืนอยู่มุมห้อง

"ดูแลพ่อแม่ของพวกเขาด้วยนะ" เจ็ค็อบพูดกับเด็กๆ

"ครับ/ค่ะ" เด็กทั้งสองตอบพร้อมกัน

เช้าวันรุ่งขึ้น เจ็ค็อบเตรียมตัวออกเดินทาง

เขาใส่ชุดเกราะนาโนที่เขาและไบรโอนี่พัฒนาขึ้นหลังสงคราม มันสามารถ

ดูดซับพลังงานและเปลี่ยนรูปร่างได้

"นี่คืออุปกรณ์สื่อสาร" อเล็กซ์ยื่นอุปกรณ์ให้เจ็คอบ "มันจะเชื่อมต่อกับเราตลอดเวลา"

"ขอบคุณ" เจ็คอบรับอุปกรณ์

"และนี่คือ..." ไบรโอนี่ยื่นกล่องเล็กๆ ให้เขา

เจ็คอบเปิดดู ข้างในคือรูปถ่ายของไซเฟีย

"ฉันคิดว่าเธอควรพกมันไว้" ไบรโอนี่พูดเสียงเบา

เจ็คอบถ่ายรูปถ่ายแน่น "ขอบคุณ"

เขาขึ้นมอเตอร์ไซค์โดรนและบินจากไป

หลังจากเจ็คอบจากไป อเล็กซ์และไบรโอนี่เริ่มฝึกเควินและอีธานอย่าง

จริงจัง

"ถ้าพวกเขาต้องเผชิญกับอันตราย พวกเขาต้องพร้อม" อเล็กซ์บอกไบรโอบี

"ฉันรู้" ไบรโอบีตอบ "แต่ฉันก็กลัว"

"เราทุกคนกลัว" อเล็กซ์พูด "แต่ความกลัวไม่ควรหยุดเรา"

ในห้องฝึกใต้ดิน เควินและอีธานฝึกฝนการต่อสู้ใต้น้ำ พวกเขาเรียนรู้ที่จะใช้ความสามารถในการหายใจใต้น้ำให้เป็นประโยชน์

"พ่อครับ" เควินถามระหว่างพัก "ทำไมเดวิดถึงอยากได้DNAของเรา?"

อเล็กซ์นั่งลงข้างลูกๆ "เพราะDNAของเรามีความสามารถพิเศษ มันสามารถฟื้นฟูเซลล์ได้ เดวิดต้องการมันเพื่อสร้างกุญแจสู่ความเป็นอมตะ"

"อมตะ?" อีธานตาเบิกกว้าง "หมายความว่าเขาจะไม่มีวันตายเหรอ?"

"ใช่" อเล็กซ์พยักหน้า "และนั่นคือเหตุผลที่เราต้องหยุดเขา"

คืนนั้น ขณะที่ทุกคนกำลังนอนหลับ เสียงเตือนภัยก็ดังขึ้น

อเล็กซ์ตื่นทันที เขาคว้าอาวุธและวิ่งออกไปข้างนอก

ห้องฟ้าเต็มไปด้วยโดรนติดอาวุธหลายสิบลำ

"ไบรโอนี่! ปลุกเด็กๆ!" อเล็กซ์ตะโกน

ไบรโอนี่รีบวิ่งไปที่ห้องลูกๆ

"เควิน! อีธาน! ตื่นเร็ว!"

เด็กทั้งสองตื่นด้วยความตกใจ

"เกิดอะไรขึ้นครับ?" เควินถาม

"เราถูกโจมตี" ไบรโอนี่ตอบ "ตามแม่มาเร็ว!"

อเล็กซ์เปิดใช้งานระบบป้องกันของฟาร์ม

โดมพลังงานสีฟ้าปรากฏขึ้นรอบบ้านและทุ่งนา

โดรนของศัตรูเปิดฉากยิง แต่กระสุนถูกดูดซับโดยโดม

"ระบบป้องกันจะอยู่ได้นานแค่ไหน?" ไบรอันถาม

"ประมาณ 30 นาที" อเล็กซ์ตอบ "เราต้องหาทางออก"

เขาเปิดวิทยุสื่อสาร "เจ็ค็อบ! เจ็ค็อบ! ได้ยินไหม?"

ความเงียบ...

"เจ็ค็อบ!"

"ได้ยินแล้ว!" เสียงของเจ็ค็อบดังขึ้น "ฉันเห็นแล้ว กำลังกลับมา!"

เจ็ค็อบบินกลับมาด้วยความเร็วสูง

มอเตอร์ไซค์โดรนของเขาปะทะกับโดรนศัตรูหลายลำ

"อเล็กซ์! ฉันจะเปิดทางให้!" เจค็อบตะโกน
เขายังเลเซอร์ทำลายโดรนศัตรูไปหลายลำ แต่ยังมีอีกมาก

"มีมากเกินไป!" เจค็อบรายงาน "เราต้องหนี!"
อเล็กซ์มองไปที่ลูกๆ และไบรโอนี่

"ไปที่ห้องใต้ดิน!" เขาสั่ง "ตอนนี้!"

ทุกคนวิ่งไปที่ห้องใต้ดินที่อเล็กซ์สร้างไว้
มันเป็นห้องที่ลึกกว่า 20 เมตร มีระบบกรองอากาศและเสบียงอาหาร

"เราจะปลอดภัยที่นี่" อเล็กซ์พูด
"แล้วฟาร์มของเราล่ะ?" เควินถามน้ำตาคลอ

"เราจะกลับมา" ไบรโอนี่ปลอบ "เราสัญญา"
อเล็กซ์ปิดประตูห้องใต้ดินและล็อกอย่างแน่นหนา

เสียงระเบิดดังขึ้นข้างนอก แต่ภายในห้องใต้ดินยังคงเงียบสงบ

ในห้องใต้ดิน ทุกคนนั่งกันเป็นวงกลม

เควินและอีธานตัวสั่นด้วยความกลัว ไบรโอนี่กอดพวกเขาไว้

"พ่อครับ" เควินพูดเสียงสั่น "เราจะตายไหม?"

"ไม่" อเล็กซ์ตอบเสียงหนักแน่น "พ่อจะไม่ยอมให้ใครมาทำร้ายพวกหนู"

"แต่โตรนพวกนั้น..." อีธานพูด

"โตรนเป็นแค่เครื่องจักร" อเล็กซ์พูด "มันทำอะไรเราไม่ได้ถ้าเราไม่ยอม"

เจ็ค็อบนั่งเงียบอยู่มุมห้อง เขากำลังคิดอะไรบางอย่าง

"อเล็กซ์" เจ็ค็อบพูดขึ้น "ฉันคิดว่าเราต้องเปลี่ยนแผน"

"หมายความว่าอย่างไร?" อเล็กซ์ถาม

"เราต้องหยุดรอ" เจ็ค็อบพูด "เราต้องบุก"

เจ็ค็อบอธิบายแผนของเขา

"เดวิดส่งโดรนมาโจมตีเรา เราต้องการทดสอบกำลังของเรา" เจค็อบพูด

"ถ้าเราไม่ตอบโต้ เราจะส่งกำลังที่ใหญ่กว่านี้มา"

"แล้วเธอเสนออะไร?" อเล็กซ์ถาม

"เราบุกฐานของเขาก่อนที่จะเขาจะพร้อม" เจค็อบตอบ "ฉันรู้ที่ตั้งของมัน

ฉันรู้จุดอ่อนของมัน"

"มันเสี่ยงเกินไป" ไบรอันค้าน

"ทุกอย่างเสี่ยง" เจค็อบตอบ "แต่การรอให้เขามาหาเราที่นี่ เสี่ยงกว่า"

อเล็กซ์ครุ่นคิด "เราต้องการกำลังมากกว่านี้"

"ฉันสามารถขอความช่วยเหลือจากเมืองใต้ดินได้" เคธีเสนอผ่านวิทยุ

"ดี" อเล็กซ์พูด "เราจะวางแผนร่วมกัน"

เช้าวันรุ่งขึ้น โดรนศัตรูหยุดโจมตี

อเล็กซ์และเจ็ค็อบออกไปสำรวจความเสียหาย

ฟาร์มเสียหายหนัก บ้านไม้ถูกไฟไหม้บางส่วน พุ่มดอกทานตะวันที่ไบร

โอนี่ปลูกไว้ถูกทำลาย

"โซเฟีย..." ไบรโอนี่กระซิบเมื่อเห็นพุ่มดอกไม้ที่ถูกทำลาย

อเล็กซ์กอดเธอ "เราจะปลูกใหม่"

"มันไม่เหมือนเดิม" ไบรโอนี่น้ำตาไหล

"ไม่เหมือนเดิม" อเล็กซ์ยอมรับ "แต่เราจะสร้างมันขึ้นมาใหม่ที่ดีกว่า"

เจ็ค็อบเดินเข้ามา "ฉันพบเศษโครงกระดูก ฉันสามารถสกัดข้อมูลจากมันได้"

"ทำลาย" อเล็กซ์พูด

เจ็ค็อบใช้เวลาหลายชั่วโมงในการสกัดข้อมูลจากเศษโครงกระดูก

ในที่สุด เขาก็พบสิ่งที่ต้องการ

"ข้อมูลนี้บอกว่าโครงกระดูกมาจากเกาะmusteria" เจ็ค็อบรายงาน "และมันถูก

ส่งโดยเดวิด"

"เรารู้อยู่แล้ว" อเล็กซ์พูด

"แต่ข้อมูลนี้บอกรมากกว่านั้น" เจค็อบ ดำเนินการต่อ "มันบอกว่าเดวิด กำลังสร้างกองทัพใหม่ และเขามีแผนจะโจมตีเมืองใต้ดิน"

ความเงียบเข้าปกคลุมทุกคน

"เขาต้องการจับเคิร์ลและแมทริว" ไบรอันพูด

"ไม่ใช่แค่พวกเขา" เจค็อบพูด "เขาต้องการทุกคนที่มีDNAวอฟ"

ทุกคนมองหน้ากัน

"เราต้องหยุดเขา" อเล็กซ์พูด "ก่อนที่จะเขาจะลงมือ"

การเตรียมการเริ่มขึ้นทันที

เคิร์ลส่งข้อความขอความช่วยเหลือจากเมืองใต้ดิน แมทริวรวบรวมทีม

นักรบอาสาสมัคร

อเล็กซ์และไบรโอนี่ฝึกเควินและอีธานอย่างเข้มข้นขึ้น พวกเขาเรียนรู้ที่จะป้องกันตัวเองและช่วยเหลือผู้อื่น

เจ็ค็อบซ่อมแซมมอเตอร์ไซค์โครนและเตรียมอาวุธ

"เราจะออกเดินทางในสามวัน" อเล็กซ์ประกาศ

"พร้อมไหม?" ไบรโอนี่ถาม

"พร้อม" อเล็กซ์ตอบ "เราจะจบเรื่องนี้"

คืนก่อนออกเดินทาง อเล็กซ์และไบรโอนี่อยู่กับลูกๆ

"พ่อกับแม่จะไปทำสิ่งสำคัญ" อเล็กซ์บอก "แต่เราจะกลับมา"

"สัญญาได้ไหม?" เควินถาม

"สัญญา" อเล็กซ์กอดลูกๆ

ไบรโอนี่น้ำตาคลอ "เรารักหนูนะ"

"เราก็อีกพ่อกับแม่" อีธานพูด

ทั้งสี่กอดกันแน่น รับรู้ถึงความรักที่แน่นแฟ้น และความมุ่งมั่นที่จะ
ปกป้องครอบครัว

"ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น" อเล็กซ์กระซิบ "เราจะอยู่ด้วยกันเสมอ"

จบบทที่ 1

บทที่ 2

เมืองใต้ดิน

เมืองใต้ดิน

เช้าวันรุ่งขึ้น อเล็กซ์ตื่นแต่เช้าตรู่ เขานั่งอยู่ที่ระเบียงบ้าน มองดู
ทุ่งดอกทานตะวันที่ถูกทำลายจากเหตุโจมตีเมื่อคืน

เศษซากของโดรนยังคงกระจายอยู่ทั่วบริเวณ กลิ่นไหม้ยังคง
อบอวลอยู่ในอากาศ

ไบรโอนีเดินออกมาจากบ้านพร้อมกับกาแฟสองถ้วย เธอนั่งลงข้างเขาและ
ยื่นกาแฟให้

"นอนไม่หลับเหรอ?" เธอถาม

"คิดมาก" อเล็กซ์ตอบ "คิดถึงสิ่งที่ต้องทำ"

ไบรโอนีมองไปที่ทุ่งดอกไม้ที่ถูกทำลาย "เราต้องเริ่มใหม่"

"ไม่ใช่แค่ดอกไม้" อเล็กซ์พูด "เราต้องเริ่มชีวิตใหม่ เราหนีไม่พ้นอีกแล้ว"

ไบรโอนีพยักหน้า "ฉันรู้ ฉันคิดเรื่องนี้ทั้งคืน"

ทั้งสองนั่งเฝ้ายามอยู่คู่อันหนึ่ง มองดูพระอาทิตย์ขึ้นเหนือขอบฟ้า

"ฉันคิดว่าเราควรพาทุกคนไปเมืองใต้ดิน" อเล็กซ์พูดในที่สุด "พวกเขาจะปลอดภัยกว่าที่นั่น"

"แล้วเราล่ะ?" ไบรโอนี่ถาม

"เราจะสู้" อเล็กซ์ตอบ "แต่ทุกคน ต้องปลอดภัย"

ไบรโอนี่จับมือเขา "ตกลง เราจะไปด้วยกันทั้งครอบครัว"

อเล็กซ์เรียกเควินและอีธานมาที่ห้องนั่งเล่นหลังจากอาหารค่ำ

"พ่อกับแม่มีเรื่องจะบอก" อเล็กซ์เริ่ม "เราจะไปอยู่ที่เมืองใต้ดินสักพัก"

"เมืองใต้ดิน?" เควินตาเป็นประกาย "เมืองที่ป่าเขียวอยู่เหรอ?"

"ใช่" ไบรโอนี่พยักหน้า "มันเป็นเมืองที่ปลอดภัย และมีสิ่งน่าสนใจมากมายให้เรียนรู้"

"แล้วฟาร์มของเราล่ะ?" อีธานถาม

"เราจะกลับมา" อเล็กซ์ตอบ "แต่ตอนนี้ เราต้องไปที่ที่ปลอดภัยก่อน"

เด็กทั้งสองพยักหน้าเข้าใจ แม้จะยังมีคำถามอีกมากมายแต่พวกเขา
ใจพ่อแม่

การเตรียมตัวใช้เวลาหลายชั่วโมง อเล็กซ์เก็บอุปกรณ์สำคัญและข้อมูล
ทั้งหมดเกี่ยวกับDNAวาฬ
ไบรโอนี่เตรียมเสบียงอาหารและเสื้อผ้าสำหรับลูกๆ

เจค็อบตรวจสอบเส้นทางไปยังลิฟต์ลับที่ซ่อนอยู่ในถ้ำหลังน้ำตก
"เส้นทางปลอดภัย" เจค็อบรายงาน "ไม่มีใครสอดแนมในพื้นที่"
"ดี" อเล็กซ์ตอบ "เราจะออกเดินทางตอนบ่าย"

บ่ายวันนั้น ครอบครัวของอเล็กซ์เดินทางผ่านป่าทึบที่อยู่หลังฟาร์ม
ต้นไม้สูงใหญ่ปกคลุมท้องฟ้า แสงแดดส่องผ่านใบไม้เป็นลำแสงสวยงาม
เควินและอีธานเดินตามพ่อแม่ด้วยความตื่นเต้น พวกเขาไม่เคยเข้ามาใน
ป่าลึกขนาดนี้มาก่อน

"พ่อครับ ทำไมเราต้องซ่อนลิฟต์ไว้ในถ้ำ?" เควินถาม
"เพื่อความปลอดภัย" อเล็กซ์ตอบ "ถ้าคนอื่นรู้ที่ตั้งของมัน เมืองใต้ดิน

อาจตกอยู่ในอันตราย"

"ใครจะทำร้ายเมืองใต้ดิน?" อีธานถาม

"คนอย่างเดวิด" ไบรอันตอบ "คนที่เห็นแก่ตัวและไม่สนใจชีวิตของผู้อื่น"

เมื่อไรถึงน้ำตก อเล็กซ์หยุดและตรวจสอบพื้นที่โดยรอบ

น้ำตกแห่งนี้สูงประมาณ 20 เมตร น้ำไหลแรงและมีเสียงดังกลบเสียงอื่นๆ

อเล็กซ์เดินไปที่ขอบหินข้างน้ำตกและกดปุ่มที่ซ่อนอยู่

หน้าผาเปิดออก เผยให้เห็นลิฟต์โลหะที่ทันสมัย

"ว้าว!" เควินและอีธานอุทานพร้อมกัน

"นี่คือทางเข้าเมืองใต้ดิน" อเล็กซ์อธิบาย "มันถูกสร้างโดยดร. มาร์ติน ปูทวอดของป่าเคธี"

ทั้งห้าคนเข้าไปในลิฟต์ อเล็กซ์กดปุ่มและลิฟต์เริ่มเคลื่อนตัวลง

"ลงไปอีก 500 เมตร" อเล็กซ์บอก "ใช้เวลาประมาณ 10 นาที"

เควินและอีธานกดหน้าจอที่แสดงความลึก

"500 เมตร..." อีธานพิมพ์ "ลึกกว่าตึกที่สูงที่สุดในโลกอีก"

"ใช่" ไบรอันพูด "เมืองใต้ดินถูกสร้างขึ้นเพื่อปกป้องผู้คนจากภัยพิบัติบนผิวโลก"

"ภัยพิบัติอะไร?" เควินถาม

"สงคราม" อเล็กซ์ตอบ "สงครามที่เกิดจากระบบคะแนน"

ลิฟต์เคลื่อนตัวลงอย่างรวดเร็ว แสงไฟในลิฟต์สลับลงเมื่อลงไปลึกขึ้น

เควินและอีธานรู้สึกถึงแรงกดดันในหู พวกเขากลืนน้ำลายเพื่อรับความดัน

"เกือบถึงแล้ว" อเล็กซ์พูด

ประติมากรรมเปิดออก แสงสว่างจ้าจากหลอด LED ทั่วทั้งเมือง

เควินและอีธานตาเบิกกว้างด้วยความ amazement

"พ่อครับ ที่นี้ใหญ่โตมาก!" เควินอุทาน

เมืองใต้ดิน นิวเทอร์รา ปรากฏตรงหน้า เป็นเมืองที่สร้างจากเทคโนโลยี
ขั้นสูง มีแสงสว่างจากหลอด LED ทั่วทั้งเมือง ต้นไม้สีเขียวปลูกอยู่ตาม
ทางเดิน และผู้คนเดินไปมาอย่างสงบสุข

เมืองใต้ดินมีขนาดใหญ่โตกว่าที่เควินและอีธานจินตนาการไว้

เพดานสูงประมาณ 100 เมตร ปกคลุมด้วยจอ LED ที่แสดงท้องฟ้า
จำลอง มีเมฆและดวงดาวเคลื่อนไหว

ถนนกว้างขวางปูด้วยวัสดุที่ดูเหมือนหินอ่อน แต่จริงๆ เป็นวัสดุนาโนที่
สามารถปรับอุณหภูมิได้เอง

ต้นไม้ใหญ่หลายชนิดปลูกอยู่ตามทางเดิน ให้ร่มเงาและproduces

ออกซิเจน

"ที่สวยจัง" อีธานพูด

"และปลอดภัย" ไบรอันเสริม "ไม่มีใคร ไม่มีการโจมตี"

ผู้คนในเมืองไต้ดินเดินไปมาอย่างสงบ บางคนกำลังซื้อของที่ตลาดกลาง
บางคนนั่งพักผ่อนในสวนสาธารณะ

เควินสังเกตเห็นว่าทุกคนดูมีความสุข ไม่มีความเครียดหรือความกลัว
เหมือนคนในเมืองบนดิน

"พ่อครับ ทำไมคนที่นี้ดูมีความสุขจัง?" เควินถาม

"เพราะพวกเขาไม่ได้ทำเช่นนั้นพวกเขาไม่ได้ทำเช่นนั้น ต้องกังวลเรื่อง
คะแนน" อเล็กซ์ตอบ "ที่นี่ ทุกคนมีค่าเท่ากัน ไม่มีใครสูงกว่าหรือต่ำ
กว่า"

"แล้วทำไมเราไม่ย้ายมาอยู่ที่นี่ตั้งแต่แรก?" อีธานถาม

"เพราะพ่อกับแม่อยากให้เราทุกคนโตขึ้นในที่ที่มีธรรมชาติ" ไบรโอนีตอบ

"แต่มันอาจถึงเวลาที่เรต้องเปลี่ยนใจ"

เคธีและแมทธิวยืนรออยู่ที่สถานีรับรอง พวกเขาถอดอเล็กซ์และไบรโอนีอย่างอ่อนน้อม

"ดีใจที่พวกคุณมา" เคธีพูด "เรามีเรื่องสำคัญต้องคุยกัน"

แมทธิวก้มลงมองเด็กแฝด "เควิน อีธาน โตขึ้นเยอะเลยนะ"

"ลูงแมทธิว! ป้าเคธี!" เด็กทั้งสองวิ่งเข้าไปกอด

เทรซาเดินเข้ามาในห้อง เธอยิ้มให้เด็กๆ อย่างอ่อนโยน

"สวัสดีค่ะเด็กๆ ฉันชื่อเทรซา"

เควินมองหน้าเธอ "คุณคือ...แม่ของเควิดใช่ไหม?"

ความเงียบเข้าปกคลุมห้อง

เทรซาพยักหน้าช้าๆ "ใช่ ฉันคือแม่ของเธอ และฉัน...ขอโทษสำหรับทุก

สิ่งที่เขาทำ"

อิธานมองเทรชาด้วยความสงสัย "ทำไมคุณถึงขอโทษ? คุณไม่ได้ทำอะไรผิด"

เทรชายิ้มเศร้าๆ "ฉันเป็นแม่ ฉันควรจะสอนให้เขารู้จักผิดชอบชั่วดี แต่ฉันล้มเหลว"

"คุณไม่ได้ล้มเหลว" ไบรโอนี่พูด "เดวิดเลือกทางของเขาเอง"

เทรชาสายหัว "ฉันควรจะเห็นสัญญาณเตือน ฉันควรจะหยุดเขาก่อนที่มันจะสายเกินไป"

เควินเดินเข้าไปหาเทรชา "คุณไม่ต้องเศร้านะคะรับ คุณมาที่นี่เพื่อช่วยเรา ซึ่งหมายความว่าคุณเป็นคนดี"

เทรชาน้ำตาคลอ "ขอบคุณนะหนู"

เคธีพาทุกคนไปที่ห้องพักรถส่วนตัว

"นี่คือห้องของพวกคุณ" เคธีเปิดประตู "มีห้องนอนสองห้อง ห้องน้ำ และห้องนั่งเล่น"

เควินและอีธานวิ่งเข้าไปสำรวจห้องอย่างตื่นเต้น

"ว้าว! มีจอโฮโลแกรมด้วย!" เควินอุทาน

"และเตียงนุ่มมาก!" อีธานกระโดดขึ้นเตียง

อเล็กซ์และไบรอันมองลูกๆ ด้วยรอยยิ้ม

"ขอบคุณ เคธี" อเล็กซ์พูด "สำหรับทุกอย่าง"

"ไม่ต้องขอบคุณ" เคธีตอบ "เราคือครอบครัวเดียวกัน"

หลังจากเด็กๆ สำรวจห้องเสร็จ เคธีพาทุกคนไปที่ห้องประชุมกลาง

ห้องประชุมกว้างขวาง มีจอโฮโลแกรมขนาดใหญ่ที่ผนัง และโต๊ะประชุมยาว

เทรซาเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดที่เธอค้นพบ

"เดวิดไม่ได้ต้องการแค่แก่น" เธอพูด "เขาต้องการสร้างกุญแจสู่ความเป็นอมตะ"

จอโฮโลแกรมแสดงโครงสร้าง DNA ของวาฬผสมมนุษย์

"DNA ของพวกเรามีความสามารถในการฟื้นฟูเซลล์ได้ไม่จำกัด" เทราชาอธิบาย "ถ้าเดวิดสามารถสกัดสารนี้ได้ เขาจะสามารถสร้างกองทัพที่เป็นอมตะ"

อเล็กซ์กำหมัดแน่น "เขาต้องการเลือดของพวกเรา"

"และเลือดของลูกๆ ด้วย" เทราชาเสริม " เพราะพวกเขา มี DNA วาฟ ที่บริสุทธิ์กว่า"

ไบรโอนี่ดึงลูกๆ เข้ามาใกล้ "เราจะไม่มีวันยอมให้เขาทำแบบนั้น"

เคิร์ซไปที่จอโฮโลแกรม "ข้อมูลนี้บอกว่าเดวิดได้ทดลองกับDNA วาฟ มาแล้วหลายปี"

ภาพแสดงให้เห็นการทดลองที่น่าสยดสยอง ห้องแล็บเต็มไปด้วยสัตว์ทดลองที่ถูกดัดแปลงพันธุกรรม

"เขาไม่ได้แค่ต้องการDNAของเรา" เคธี ดำเนินการต่อ "เขาต้องการสร้าง กองทัพที่สามารถอยู่ใต้น้ำได้"

"หมายความว่า..." แมทธิวเริ่ม

"หมายความว่าเขาจะโจมตีจากใต้ทะเล" เทราซาตอบ "และเราจะไม่มีความ ป้องกันได้"

เจ็ค็อบเดินทางมาถึงเมืองไต้ดินในเย็นวันนั้น เขาดูเหนื่อยล้าจากการเดินทางไกล

"ฉันพบฐานของเดวิด" เขารายงาน "มันอยู่บนเกาะร้างกลางมหาสมุทร แปซิฟิก ห่างออกไปประมาณ 3,000 กิโลเมตร"

"เธอแน่ใจได้อย่างไร?" เคธีถาม

"ฉันแทรกซึมเข้าไปในเครือข่ายการสื่อสารของเขา" เจ็ค็อบตอบ "เขาใช้ โดรนเพื่อสร้างความเข้าใจผิด แต่ฉันพบร่องรอยที่แท้จริง"

อเล็กซ์มองเจ็ค็อบ "เธอเสี่ยงชีวิตมาก"

"ฉันทำเพื่อโซเฟีย" เจ็ค็อบตอบเสียงหนักแน่น "และเพื่อปกป้อง
ครอบครัวของเธอ"

เธอสาक्षाไปข้างหน้า "เราต้องวางแผนโจมตีก่อนที่จะเดวิดจะลงมือ"

เจ็ค็อบเปิดกระเป๋าและนำชิปข้อมูลออกมา

"ฉันขโมยข้อมูลนี้มาจากฐานของเขา" เขาพูด "มันมีแผนที่ฐาน จุดอ่อน
ของระบบป้องกัน และข้อมูลเกี่ยวกับกองทัพของเขา"

เคธี่นำชิปไปเสียบในเครื่องอ่าน ข้อมูลปรากฏบนจอไฮโลแกรม
"เรามีโดรน 5,000 ลำ" เคธี่รายงาน "และทหาร 3,000 นาย"

"มากกว่าที่เราคิด" แมทธิวพูด

"แต่เรามีสิ่งที่เขาไม่มี" อเล็กซ์พูด

"อะไร?" เจค็อบถาม

"เรา มีกันและกัน" อเล็กซ์ตอบ "และเราสู้เพื่อสิ่งที่ถูกต้อง"

การประชุมดำเนินไปจนถึงกลางคืน แผนการต่างๆ ถูกเสนอและถกเถียงกัน

"เราควรโจมตีก่อน" เจค็อบเสนอ "เรามีกำลังคนมากกว่า"

"แต่เรามีข้อมูลไม่มากพอ" เคธี่ค้าน "ถ้าเราโจมตีผิดจุด เราจะสูญเสียทุกอย่าง"

อเล็กซ์นั่งเงียบ ครุ่นคิด

"เราต้องการข้อมูลเพิ่มเติม" เขาพูดในที่สุด "เราต้องรู้จักตัวตนของเดวิด"

เทรซามองเขา "ฉันรู้จักตัวตนของเขา... เพราะฉันเป็นแม่ของเขา"

ทุกคนหันไปมองเธอ

"เดวิดมีจุดอ่อนที่เขาไม่รู้ตัว" เทราชาพูด "เขาภูมิใจในพลังของตัวเองมากเกินไป และเขาไม่เคยเรียนรู้ที่จะขอความช่วยเหลือจากใคร"

"หมายความว่าอย่างไร?" แมทธิวถาม

"หมายความว่าเขาจะโจมตีคนเดียว โดยไม่รอทีม" เทราชาตอบ "และนั่นคือโอกาสของเรา"

คืนนั้น อเล็กซ์และไบรโอนี่พาลูกๆ นอนในห้องพักที่เมืองใต้ดิน เควินและอีธานนอนไม่หลับ พวกเขากระซิบคุยกัน

"พ่อครับ" เควินเรียก "เราจะต้องสู้กับเดวิดใช่ไหม?"
อเล็กซ์นั่งลงข้างเตียง "ใช่ลูก แต่พ่อจะปกป้องพวกหนู"

"เราอยากช่วย" อีธานพูด "เรามีพลังเหมือนพ่อ"
อเล็กซ์มองลูกๆ ด้วยความรักและความกังวล "พวกหนูยังเด็กเกินไป"
"แต่เราอยากปกป้องแม่" เควินพูด "และปกป้องทุกคน"

ไบรโอนี่เข้ามาในห้อง เธอนั่งลงข้างอเล็กซ์

"บางที... เราอาจต้องให้พวกเขาเตรียมตัว" เธอพูดเบาๆ "ไม่ใช่เพื่อสู้ แต่เพื่อป้องกันตัวเอง"

อเล็กซ์ถอนหายใจ "ฉันรู้ แต่ฉันกลัว"

"เราทุกคนกลัว" ไบรอันจับมือเขา "แต่เราจะผ่านมันไปด้วยกัน"

เช้าวันรุ่งขึ้น อเล็กซ์เริ่มฝึกเควินและอีธานในห้องฝึกใต้ดิน

ห้องฝึกเป็นห้องขนาดใหญ่ มีบ่อน้ำลึก 10 เมตร และอุปกรณ์ฝึกครบครัน

"การควบคุมพลังของคุณเริ่มจากการควบคุมลมหายใจ" อเล็กซ์สอน

"เมื่อไรอยู่ในน้ำ ร่างกายของพวกเขาจะปรับตัวโดยอัตโนมัติ"

เด็กทั้งสองฝึกหายใจใต้น้ำในบ่อน้ำใต้ดิน พวกเขาสามารถถลันหายใจได้

นานกว่าเด็กปกติหลายเท่า

เจ็ค็อบยืนสังเกตอยู่ห่างๆ เขาเห็นศักยภาพในตัวเด็กทั้งสอง
"พวกเขามิพรสวรรค์" เจ็ค็อบพูดกับไบรโอนี่ "ถ้าฝึกฝนอย่างถูกต้อง
พวกเขาจะเป็นกำลังสำคัญ"
ไบรโอนี่พยักหน้า "ฉันรู้ แต่มันยากที่จะยอมรับว่าลูกๆ ต้องเข้าสู่
สงคราม"

"ฉันเข้าใจ" เจ็ค็อบพูด "แต่บางครั้ง การเตรียมตัวคือการปกป้องที่ดีที่สุด"

หลังการฝึก อเล็กซ์พาเด็กๆ ไปสำรวจเมืองใต้ดิน

พวกเขาไปที่ตลาดกลาง ซึ่งเต็มไปด้วยสินค้าจากฟาร์มใต้ดิน

"ที่นี่ไม่มีเงิน" อเล็กซ์อธิบาย "ทุกคนแลกเปลี่ยนสิ่งของกัน"

"แล้วถ้าเราไม่มีอะไรจะแลกเปลี่ยนล่ะ?" เควินถาม

"ทุกคนมีสิ่งที่คุณต้องการ" อเล็กซ์ตอบ "บางคนเก่งปลูกผัก บางคน

แก่งซ่อมเครื่องจักร เราแค่ต้องหาสิ่งที่เราทำได้สิ"

เควินและอีธานมองไปรอบๆ อย่างสนใจ

พวกเขาไปที่สวนสาธารณะกลางเมือง ซึ่งมีเด็กๆ กำลังเล่นกัน

เควินและอีธาน hesitant ที่จะเข้าไปเล่น

"ไปสิ" ไบรโอนีกระตุ้น "พวกเขาจะต้องชอบพวกหนูแน่"

เด็กทั้งสองเดินเข้าไปหาเด็กคนอื่นๆ และในไม่ช้าก็เล่นด้วยกันอย่าง

สนุกสนาน

อเล็กซ์และไบรโอนียืนมองด้วยรอยยิ้ม

"พวกเขาปรับตัวได้เร็ว" อเล็กซ์พูด

"เหมือนพ่อของพวกเขา" ไบรโอนีตอบ

เย็นวันนั้น ทุกคนมารวมตัวกันที่ห้องอาหารกลาง

โต๊ะยาวเต็มไปด้วยอาหารจากฟาร์มใต้ดิน ผักสด เนื้อสัตว์ และขนมปัง

โฮมเมด

"อาหารที่อร่อยจัง" เควินพูดพร้อมกิน

"เพราะมันปลูกด้วยความรัก" เคธียตอบ

เธอทานั่งอยู่ปลายโต๊ะ เธอดูเงียบๆ

อเล็กซ์สังเกตเห็น "เธอซา คุณโอเคไหม?"

"ฉันแค่... คิดถึงอดีต" เธอซาตอบ "คิดถึงวันที่เดวิดยังเป็นเด็กน้อยที่ไร้
เดียงสา"

"คุณไม่ต้องแบกความผิดนั้นคนเดียว" ไบรโอนีพูด

"ขอบคุณ" เธอซาพูด "แต่ฉันยังคงรู้สึกผิด"

หลังอาหารเย็น อเล็กซ์และไบรโอนีคุยกับเจ็คอบ

"เราต้องวางแผนสำหรับการโจมตี" อเล็กซ์พูด

"ฉันรู้" เจ็คอบตอบ "แต่เราต้องรอให้ทุกอย่างพร้อม"

"รอนานแค่ไหน?" ไบรโอนี่ถาม

"ไม่เกินหนึ่งเดือน" เจ็ค็อบตอบ "ฉันต้องฝึกทีมของฉัน และเราต้องรวบรวมกำลังจากเมืองใต้ดินอื่นๆ"

"มีเมืองใต้ดินอื่นอีกเหรอ?" อเล็กซ์ถาม

"มี" เจ็ค็อบพยักหน้า "และพวกเขาพร้อมที่จะช่วย"

คืนนั้น อเล็กซ์นอนไม่หลับอีกครั้ง

เขาออกไปเดินที่ระเบียงกลางเมือง มองดูท้องฟ้าจำลองที่สวยงาม

ไบรโอนี่เดินตามมา "คิดอะไรอยู่?"

"คิดถึงอนาคต" อเล็กซ์ตอบ "คิดว่าลูกๆ ของเราจะมีชีวิตแบบไหน"

"พวกเขามีชีวิตที่ดี" ไบรโอนี่พูด "เพราะเราจะสู้เพื่อมัน"

อเล็กซ์กอดเธอ "ฉันรักคุณ"

"ฉันก็รักคุณ" ไบรอันตอบ

ทั้งสองยืนกอดกันใต้ท้องฟ้าจำลอง รับรู้ถึงความรักที่แน่นแฟ้น และ
ความมุ่งมั่นที่จะปกป้องครอบครัว

จบบทที่ 2

บทที่ 3

ความจริงที่ถูกฝัง

ความจริงที่ถูกฝัง

หนึ่งสัปดาห์ผ่านไปนับจากคืนที่โดรนของเดวิดโจมตีฟาร์ม เมืองใต้ดินนิวเทอร์รา ยังคงอยู่ในภาวะเตรียมพร้อมสูงสุด ทหารรักษาการณ์เพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า และการลาดตระเวนทางอากาศดำเนินไปตลอด 24 ชั่วโมง

เจค็อบกลับมาจากการกิจลับเมื่อเช้ามืด เขาดูเหนื่อยล้าอย่างเห็นได้ชัด เสื้อผ้าของเขาเต็มไปด้วยฝุ่นและคราบน้ำมัน แต่แววตาของเขากลับเต็มไปด้วยความมุ่งมั่น

อเล็กซ์ยืนรออยู่ที่สถานีรับรองพร้อมกับไบรโอนีและเคซี

"เธอโอเคไหม?" อเล็กซ์ถามเมื่อเห็นสภาพของเจค็อบ

"โอเค" เจค็อบตอบเสียงแหบ "แต่สิ่งที่ฉันพบ... มันเปลี่ยนทุกอย่าง"

เคซินำทุกคนไปที่ห้องประชุมกลาง ซึ่งเป็นห้องที่ปลอดภัยที่สุดในเมืองใต้ดิน ผังทำจากโลหะผสมนาโนที่สามารถป้องกันการดักฟังได้
เจค็อบวางกระเป๋าลงบนโต๊ะและนำชิปข้อมูลออกมา

"ฉันแทรกซึมเข้าไปในคลังข้อมูลลับของเดวิด" เขาพูด "มันอยู่บนเกาะเล็กๆ นอกชายฝั่งชิลี ไม่ใช่เกาะmysteria ที่เราเคยคิด"

"แล้วเธอพบอะไร?" อเล็กซ์ถาม

เจ็ค็อบเลียบชิปเข้ากับเครื่องอ่าน ข้อมูลจำนวนมหาศาลปรากฏบนจอโฮโลแกรม

"ฉันพบคลังข้อมูลการทดลองDNAของเดวิด" เจ็ค็อบพูด "มันเต็มไปด้วยข้อมูลที่น่าสยดสยอง"

ทุกคนในห้องประชุมดูจอโฮโลแกรมอย่างตกตะลึง
ข้อมูลแสดงแผนภาพ DNA ที่ซับซ้อน ภาพการทดลองในห้องแล็บ และบันทึกการทดลองที่มีรายละเอียดน่าขนลุก

"นี่คือข้อมูลการทดลองกว่า 20 ปี" เคธีพูดเสียงสั่น "เดวิดทดลองกับ DNA ฝ่าฝืนขนาดนี้..."

"ไม่ใช่แค่DNAว้า" เจ็ค็อบแก้ "ดูนี่"

เขาย้ายภาพหนึ่งขึ้นมา เป็นแผนภาพ DNA ที่มีโครงสร้างแปลก
ประหลาด ไม่เหมือน DNA มนุษย์หรือสัตว์ใดๆ ที่รู้จัก
"นี่คือ DNA ของสิ่งมีชีวิตต่างดาว" เจ็ค็อบพูด "และมันคือ DNA ของ
เดวิด"

ความเงียบเข้าปกคลุมห้อง
เทราซาซึ่งนั่งอยู่ปลายโต๊ะก้มหน้าลง มือของเธอสั่นเทา
"เทราซา" อเล็กซ์เรียก "คุณรู้เรื่องนี้ใช่ไหม?"

เทราซาเงยหน้าขึ้น น้ำตาลล่อ "ใช่ ฉันรู้"
เทราซาลุกขึ้นยืน เธอเดินไปที่จอโฮโลแกรมและสัมผัสแผนภาพ DNA

"ฉันไม่ได้มาจากโลกนี้" เทราซาเริ่มพูดเสียงสั่น "ฉันมาจากดาวเคราะห์
ในกาแล็กซีเพื่อนบ้าน ชื่อของมันคือ ออริก้า"
ทุกคนในห้องฟังอย่างตั้งใจ

"ออริก้าถูกทำลายด้วยสงครามเมื่อ 200 ปีก่อน" เทราซาดำเนินการต่อ
"ฉันเป็นหนึ่งในผู้รอดชีวิตเพียงไม่กี่คนที่หลบหนีมายังโลก"

"แล้วเดวิดล่ะ?" ไบรโอนีถาม

"เดวิดคือลูกของฉันกับสตีเวน" เทราซาตอบ "แต่เขาไม่ใช่มนุษย์เต็มตัว เพราะDNAของฉันไม่ใช่มนุษย์"

อเล็กซ์กำหมัดแน่น "แล้วฉันล่ะ? ฉันมีDNAวอฟ 50% ไม่ใช่เหรอ?"

เทราซาหันมามองเขา "ใช่ เธอมีDNAมนุษย์ 50% และDNAวอฟ 50% จากสตีเวน ผู้เป็นพ่อของเธอ"

"เดี๋ยวนะ" แมทธีวขัด "สตีเวนเป็นพ่อของอเล็กซ์ด้วยเหรอ?"

เทราซาพยักหน้า "สตีเวนเป็นมนุษย์คนแรกที่ถูกโคลนนิ่งโดยใช้DNA มนุษย์ผสมกับDNAวอฟ เขาสามารถอยู่ใต้น้ำได้โดยไม่ต้องหายใจทาง จมูก แต่เขาไม่เคยรู้เรื่องนี้"

"และเดวิด..." เคธีเริ่ม

"เดวิดคือลูกของฉันกับสตีเวน" เทราซาตอบ "เขาได้รับDNAจากทั้งสอง ฝ่าย DNAต่างดาวจากฉัน และDNAวอฟจากสตีเวน"

ความจริงที่ถูกเปิดเผยทำให้ทุกคนต้องทบทวนทุกอย่าง

"ถ้าเดวิดไม่ใช่มนุษย์..." เคธีเริ่มพูด "...เขาอาจมีจุดอ่อนที่เราไม่รู้"

"ใช่" เทราชซาพยักหน้า "ร่างกายของเขาดต้องการน้ำทะเลเพื่อรักษาสมดุล ถ้าเขาอยู่บนบกนานเกินไป ร่างกายของเขาจะอ่อนแอ"

"นั่นคือเหตุผลที่เขาต้องการDNAวาฬ!" แมทธิวอุทาน "เขาใช้มันเพื่อปรับสมดุลร่างกายของเขา!"

"ถูกต้อง" เทราชซาตอบ "และถ้าเราไม่หยุดเขา เขาจะกลายเป็นนอมตะ"

อเล็กซ์เดินไปที่หน้าต่าง มองออกไปนอกห้อง

"แล้วทำไมเขาถึงต้องการDNAของเรา?" อเล็กซ์ถาม "ถ้าเขาเป็นนอมตะได้ด้วยตัวเอง"

"เพราะDNAของเขอบริสุทธิ์กว่า" เทราชซาตอบ "เขามีDNAมนุษย์ 50% และDNAวาฬ 50% ที่สมดุล ในขณะที่เดวิดมีDNAต่างดาวที่รบกวนสมดุลนั้น"

"เขาไม่สมบูรณ์แบบ" ไบรอันพูดยุติ

"ใช่" เทราชซาพยักหน้า "และเขาเกลียดความจริงข้อนี้"

เจ็ค็อบเปิดข้อมูลเพิ่มเติมบนจอไฮโลแกรม

"มีอีกอย่างที่ฉันพบ" เขาพูด "เดวิดกำลังสร้างกองทัพใหม่ ไม่ใช่แคโดรน"

ภาพปรากฏขึ้น เป็นห้องแล็บขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยแคปซูลบรรจุร่างมนุษย์

"เขากำลังโคลนนิ่งมนุษย์" เจ็ค็อบอธิบาย "โดยใช้DNAวาฬผสมกับ DNAมนุษย์ เพื่อสร้างทหารที่สามารถอยู่ใต้น้ำได้"

"เหมือนนั้น" อเล็กซ์พูดเสียงเบา

"ใช่" เจ็ค็อบพยักหน้า "แต่ไม่มีจิตใจเหมือนเธอ พวกมันเป็นแค่เครื่องจักรชีวภาพ"

ไบรโอนีกำหนดแน่น "น้ำมันชั่วร้ายเกินไป"

"และเขาวางแผนจะโจมตีเมืองใต้ดิน" เจ็ค็อบดำเนินการต่อ "เขาใช้โดรนสอดแนมเพื่อหาที่ตั้งของเรา"

"เขาต้องการจับตัวเคธีและแมทริว" อเล็กซ์พูด

"ไม่ใช่แค่พวกเขา" เจ็ค็อบตอบ "เขาต้องการทุกคนที่มีDNAวฟ
รวมถึงเควินและอีธาน"

ความเงียบเข้าปกคลุมห้องอีกครั้ง

ในห้องฝึก อเล็กซ์และไบรโอนี่กำลังสอนเควินและอีธานถึงวิธีการป้องกัน
ตัว

ห้องฝึกเป็นห้องขนาดใหญ่ที่ออกแบบมาเพื่อการฝึกไต่หน้าโดยเฉพาะ มี
บ่อน้ำลึก 10 เมตร และอุปกรณ์ฝึกครบครัน

"การต่อสู้ไม่ใช่เป้าหมาย" อเล็กซ์สอน "เป้าหมายคือการปกป้องตัวเอง
และคนที่เรารัก"

เควินและอีธานฝึกฝนอย่างขยันขันแข็ง พวกเขาเรียนรู้ได้เร็วมาก

"พ่อครับ" เควินถาม "ทำไมเราต้องฝึกต่อสู้ด้วย? เรามีพลังพิเศษไม่ใช่
หรือ?"

"พลังพิเศษไม่ใช่ทุกอย่าง" อเล็กซ์ตอบ "มันมีประโยชน์ แต่ถ้าเราไม่รู้จักใช้มันอย่างถูกต้อง มันก็ไร้ค่า"

"เหมือนกับที่เดวิดใช้พลังของเขาในทางที่ผิด" อีธานพูด

อเล็กซ์พยักหน้า "ถูกต้อง ลูกเข้าใจดี"

เจ็ค็อบเข้ามาในห้องฝึก เขายืนสังเกตอยู่ลึกครู่ก่อนเดินเข้ามาหา

"อเล็กซ์ ฉันมีเรื่องต้องคุย" เจ็ค็อบพูด

ทั้งสองออกไปคุยกันนอกห้อง

"ฉันพบข้อมูลว่าเดวิดกำลังจะโจมตีเมืองใต้ดิน" เจ็ค็อบพูด "เขาต้องการ

จับตัวเคธีและแมทธิว"

อเล็กซ์กำหมัดแน่น "เราต้องหยุดเขา"

"ฉันมีแผน" เจ็ค็อบพูด "แต่เธออาจไม่ชอบ"

"แผนอะไร?"

"ฉันจะเกลี้ยให้เป็นกบฏจับ" เจ็ค็อบอธิบาย "แล้วเธอกับทีมค่อยบุกเข้าไป

ช่วย"

อเล็กซ์มองเจ็อบด้วยความกังวล "มันเสี่ยงเกินไป"

"ฉันรู้" เจ็อบตอบ "แต่ถ้าเราไม่ทำอะไร เดวิดจะโจมตีเราก่อน และเราจะเสียเปรียบ"

อเล็กซ์และเจ็อบกลับเข้าไปในห้องประชุมเพื่อหารือกับคนอื่นๆ

"ฉันคิดว่าเราควรใช้แผนของเจ็อบ" อเล็กซ์พูด "แต่มันต้องมีการปรับปรุง"

"ปรับปรุงยังไง?" เคธี่ถาม

"เราไม่ควรให้เจ็อบไปคนเดียว" อเล็กซ์ตอบ "ฉันจะไปกับเขา"

"ไม่ได้" ไบรอันค้าน "มันอันตรายเกินไป"

"ที่รัก" อเล็กซ์พูด "ฉันรู้ว่าคุณเป็นห่วง แต่ฉันต้องไป"

"แล้วถ้าเกิดอะไรขึ้นกับคุณล่ะ?" ไบรอันน้ำตาคลอ

"ไม่มีอะไรจะเกิดขึ้น" อเล็กซ์สัญญา "ฉันจะกลับมา"

เจ็อบมองทั้งสอง "ถ้าคุณไม่สบายใจ ฉันสามารถไปคนเดียวได้"

"ไม่" อเล็กซ์ยืนยัน "เราจะไปด้วยกัน"

คืนนั้น อเล็กซ์บอกไบรโอนี่เกี่ยวกับแผนทั้งหมด

"ฉันไม่ชอบเลย" ไบรโอนี่พูด "มันอันตรายเกินไป"

"ฉันรู้" อเล็กซ์ตอบ "แต่เราไม่มีทางเลือก"

ไบรโอนี่กอดเขา "ฉันกลัวว่าจะสูญเสียเธอไป"

"เธอจะไม่สูญเสียฉันไป" อเล็กซ์สัญญา "เราจะผ่านเรื่องนี้ไปด้วยกัน"

ทั้งสองนอนกอดกัน ความรักและความกลัวผสมปนเปกันในหัวใจ

"สัญญากับฉัน" ไบรโอนี่กระซิบ "สัญญาว่าจะกลับมา"

"ฉันสัญญา" อเล็กซ์จูบหน้าผากเธอ "และฉันจะกลับมาทั้งคู่"

เช้าวันรุ่งขึ้น เจค็อบและอเล็กซ์เตรียมตัวออกเดินทาง

พวกเขาสวมชุดเกราะนาโนที่พัฒนาโดยไบรโอนี่และเจค็อบ มันสามารถ

ดูดซับพลังงานและเปลี่ยนรูปร่างได้

"นี่คืออุปกรณ์ติดตาม" เคิร์มมอบอุปกรณ์ให้ทั้งสอง "มันจะส่งสัญญาณตำแหน่งของพวกคุณตลอดเวลา"

"ขอบคุณ" อเล็กซ์รับอุปกรณ์

"และนี่คืออาวุธฉุกเฉิน" แมทริวยื่นปืนเลเซอร์ขนาดเล็กให้ "ใช้เมื่อจำเป็นเท่านั้น"

"เข้าใจแล้ว" เจค็อบรับ

ก่อนจากไป เจค็อบหันมาทอเล็กซ์และไบรโอนี่

"ถ้าฉันไม่กลับมา..." เจค็อบเริ่มพูด

"อย่าพูดแบบนั้น" ไบรโอนี่ตัดบท "เธอจะต้องกลับมา"

เจค็อบยิ้ม "ดูแลครอบครัวของเธอให้ดีนะ"

"เราจะดูแล" อเล็กซ์สัญญา "และเราจะรอเธอ"

เจค็อบและอเล็กซ์ขึ้นโดรนและบินจากไป

สามวันต่อมา ข่าวร้ายก็มาถึง

เคธีวิ่งเข้ามาในห้องนั่งเล่นที่ไบรโอนีกำลังเล่นกับเควินและอีธาน

"ไบรโอนี!" เคธีตะโกน "มีเรื่องไม่ดี"

ไบรโอนีหน้าซีด "เกิดอะไรขึ้น?"

"เจค็อบถูกจับ" เคธีรายงานด้วยสีหน้าเศร้า "เดวิดจับเขาได้"

ไบรโอนีน้ำตาคลอ "ไม่..."

"แล้วอเล็กซ์ล่ะ?" เควินถามเสียงสั่น

"เราไม่รู้" เคธีตอบ "สัญญาณขาดหายไป"

ไบรโอนีกำหมัดแน่น "เราต้องช่วยพวกเขา"

เทรซาเดินเข้ามาในห้อง "ฉันรู้ว่าเดวิดเก็บนักโทษไว้ที่ไหน"

"ที่ไหน?" ไบรโอนีถาม

"ที่เกาะส่วนตัวของเขา" เทรซาตอบ "เกาะที่ฉันเคยพาเขาไปตอนเด็ก"

การเตรียมการช่วยเจค็อบและอเล็กซ์เริ่มขึ้นทันที

ไบรโอนี เคธี และแมทธิวร่วมกันวางแผน

"เราจะใช้ไดรอน stealth เข้าไป" เคธีอธิบาย "ระบบป้องกันของเดวิดจะ
ตรวจจับไม่ได้"

"ฉันจะนำทีมบุก" ไบรโอนีพูด "เคธี เธอคอยสนับสนุนจากด้านหลัง"
"ไม่" เคธีส่ายหัว "ฉันจะไปกับเธอ"

"แต่..."

"ไม่มีแต่" เคธียืนยัน "เราจะไปด้วยกัน"

ไบรโอนีมองเธอด้วยความขอบคุณ "ก็ได้ แต่ต้องระวัง"

แมทธิวเสริม "ฉันจะคอยสนับสนุนทางอากาศ"

คืนก่อนออกเดินทาง ไบรโอนีไปหาลูกๆ

"แม่จะไปช่วยพ่อ" ไบรโอนีบอก "หนูทั้งสองอยู่กับป้าเทรซานะ"

เควินมองหน้าแม่ "แม่จะไปช่วยพ่อกับลุงเจ็ค็อบใช้ไหม?"

ไบรโอนีพยักหน้า "ใช่ลูก"

"เราอยากไปช่วย" อีธานพูด

"ไม่ได้" ไบรโอนีพูดเสียงเด็ดขาด "มันอันตรายเกินไป"

เด็กทั้งสองก้มหน้า

"แต่แม่สัญญาว่าจะกลับมา" ไบรโอนี่กอดลูกๆ "และแม่จะกลับมาทั้งคู่"

การเดินทางไปยังเกาะของเดวิดใช้เวลา 6 ชั่วโมง

โดรน stealth ของพวกเขาบินเหนือมหาสมุทรอย่างเงียบเชียบ

ไบรโอนี่นั่งอยู่ในห้องควบคุม ตรวจสอบแผนที่

"อีก 30 นาทีจะถึงเกาะ" เคธีรายงานผ่านวิทยุ

ไบรโอนี่จับมือเคธี "พร้อมไหม?"

"พร้อม" เคธีตอบ "เราจะช่วยพวกเขาและหยุดเดวิดให้ได้"

แมทธิวส่งข้อความมา "ฉันเห็นเกาะแล้ว มันถูกป้องกันอย่างแน่นหนา"

"เราจะต้องระวัง" ไบรโอนี่พูด "เดวิดต้องเตรียมรับมือเราไว้แน่"

เมื่อไปถึงเกาะ พวกเขาพบว่ามันถูกป้องกันอย่างแน่นหนา

โดรนติดอาวุธบินวนอยู่รอบเกาะ หอคอยเฝ้าระวังตั้งอยู่ทุกมุม

"แผนคืออะไร?" แมทธิวถามผ่านวิทยุ

"ฉันจะนำทีมบุกเข้าไปทางชายหาด" ไบรโอนี่อธิบาย "เคธีจะเข้าไปทาง

หน้าผา ส่วนแมทธิวคอยสนับสนุนทางอากาศ"

"ระวังตัวด้วย" เคธีพูด

"เธอด้วย" ไบรโอนีตอบ

พวกเขาแยกย้ายกันไปตามแผน

การบุกเริ่มขึ้นในเวลากลางคืน

ไบรโอนีและทีมของเธอเคลื่อนตัวผ่านน้ำอย่างเงียบเชียบ ชุดดำน้ำที่ทำ

จากนาโนเทคโนโลยีช่วยให้พวกเขาหายใจใต้น้ำได้

เมื่อไรมาถึงชายหาด พวกเขาพบกับการต้านทานครั้งแรก

โดรนของเดวิดตรวจจับความเคลื่อนไหวและเปิดฉากยิง

"กระจายกำลัง!" ไบรโอนีสั่ง

การต่อสู้ดำเนินไปอย่างดุเดือด ไบรโอนีใช้ทักษะการต่อสู้ที่ฝึกฝนมาห้าปี
จัดการกับโดรนศัตรู

"มีมากเกินไป!" ทหารคนหนึ่งตะโกน

"อดทนไว้!" ไบรโอนีตอบ "เราต้องไปให้ถึงฐาน"

ในเวลาเดียวกัน เคธีปีนหน้าผาเพื่อเข้าไปในฐาน

"ระวัง!" ไบรโอนีตะโกนผ่านวิทยุเมื่อเห็นโดรนปรากฏตัว

เคธียิงเลเซอร์ทำลายโดรนได้อย่างแม่นยำ

"เธอเก่งขึ้นมาก" ไบรโอนี่ชม

"ฉันฝึกฝนมาห้าปี" เคธี่ตอบ "เพื่อวันนี้"

พวกเขามาถึงทางเข้าฐานและแยกย้ายกันไป

"เจอกันข้างใน" ไบรโอนี่พูด

"ระวังตัว" เคธี่ตอบ

ไบรโอนี่บุกเข้าไปในฐานของเดวิด เธอพบอเล็กซ์ถูกขังอยู่ในห้องใต้ดิน

"อเล็กซ์!" ไบรโอนี่เรียก

อเล็กซ์เงยหน้าขึ้น ใบหน้าเต็มไปด้วยรอยฟกช้ำ แต่แววตาของเขาสว่าง
ขึ้นเมื่อเห็นไบรโอนี่

"ไบรโอนี่! เธอมาได้ยังไง?"

"เรามาช่วย" ไบรโอนี่ปลดพันธนาการให้เขา

"ระวัง เดวิดรู้ว่าเธอจะมา" อเล็กซ์เตือน "มันเป็นกับดัก"

เสียงหัวเราะดังมาจากด้านหลัง

"ถูกต้อง" เดวิดเดินออกมาจากเงามืด "ยินดีต้อนรับ ไบรโอนี่"

การเผชิญหน้าระหว่างไบรโอนี่และเดวิดเริ่มต้นขึ้น

"เธอคิดว่าจะมาที่นี่และช่วยเพื่อนของเธอได้หรือไม่?" เดวิดหัวเราะ "เธอโง่กว่าที่ฉันคิด"

"เธอต่างหากที่โง่" ไบรโอนี่ตอบ "เธอคิดว่าพลังของเธอจะทำให้เธออยู่เหนือทุกคน"

เดวิดชักอาวุธออกมา "เรามาดูกันว่าใครจะอยู่เหนือกว่า"

การต่อสู้เริ่มขึ้น ไบรโอนี่และเดวิดปะทะกันอย่างดุเดือด

ไบรโอนี่ใช้ทักษะที่ฝึกฝนมาห้าปีในการต่อสู้กับเดวิด แม้เขาจะแข็งแกร่งกว่า แต่เธอร่วงไวกว่า

"เธอเก่งขึ้นมาก" เดวิดยอมรับ "แต่ยังไม่พอ"

เคธีมาถึงห้องควบคุมกลาง เธอพบระบบป้องกันของเกาะ

"ถ้าเราทำลายระบบนี้ โดรนทั้งหมดจะหยุดทำงาน" เคธีพูดกับตัวเอง

เธอเริ่มแฮ็คระบบ ขณะที่ไบรโอนี่คอยป้องกัน

ทหารของเดวิดบุกเข้ามา แต่ไบรโอนี่จัดการได้อย่างรวดเร็ว

"เกือบเสร็จแล้ว" เคธีรายงาน

"เร็วเข้า!" ไบรโอนี่ตะโกนขณะต่อสู้กับทหารหลายคน

การต่อสู้ระหว่างไบรโอนี่และเดวิดดำเนินต่อไป

ไบรโอนี่ใช้ทักษะการต่อสู้ที่ฝึกฝนมาเอาชนะเดวิดได้ในที่สุด

"เธอแพ้แล้ว เดวิด" ไบรโอนี่พูดพร้อมขึ้นไปที่เขา

เดวิดหัวเราะ "เธอคิดว่าฉันจะยอมแพ้ง่ายๆ เหรอ?"

เขาคดปุ่มบนนาฬิกาข้อมือ ระเบิดลูกเล็กๆ หลายลูกถูกปล่อยออกมา

"ระวัง!" อเล็กซ์ตะโกน

การระเบิดทำให้ฐานสันสะเทือน

ไบรโอนี่ อเล็กซ์ และเจ็คอบวิ่งหนีออกมาจากห้อง

"เราต้องออกไปจากที่นี่!" ไบรโอนี่ตะโกน

พวกเขาพบเคิร์ทที่ทางออก

"ระบบป้องกันถูกทำลายแล้ว" เคิร์ทรายงาน "โดรนทั้งหมดหยุดทำงาน"

"เดวิดล่ะ?" อเล็กซ์ถาม

"เขาหนีไป" ไบรโอนี่ตอบ "แต่เราหยุดกองทัพของเขาได้"

พวกเขากลับไปเมืองใต้ดินอย่างปลอดภัย

เควินและอีธานวิ่งเข้ามาหาพ่อแม่

"พ่อ! แม่! หนูกลัวจัง" เควินพูด

"เราไม่เป็นไรแล้ว" อเล็กซ์กอดลูกๆ

ไบรโอนี่หันไปหาเจค็อบ "เธอโอเคไหม?"

"แค่รอยฟกช้ำ" เจค็อบตอบ "ฉันเคยเจ็บกว่านี้"

เทรซซาเดินเข้ามา "เดวิดหนีไปได้ แต่เราได้ข้อมูลสำคัญจากฐานของเขา"

"ข้อมูลอะไร?" อเล็กซ์ถาม

"ที่อยู่ของเขา" เทราชาตอบ "เกาะmusteria"

หลังจากรักษาบาดแผลและพักผ่อน ทุกคนมารวมตัวกันที่ห้องประชุม

เทราชาเปิดแผนที่บนจอโฮโลแกรม

"เกาะmusteria ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกตอนใต้" เทราชาชี้ "ห่างจากชายฝั่งชิลีประมาณ 2,000 กิโลเมตร"

"นั่นคือฐานหลักของเขา" เจค็อบพูด "ฉันสงสัยมาตลอดว่าทำไมเขาถึงเลือกเกาะห่างไกลขนาดนั้น"

"เพราะเขาไม่ต้องการให้ใครรู้ความจริง" อเล็กซ์พูด "ความจริงเกี่ยวกับ DNAของเขา"

"และความจริงเกี่ยวกับการทดลองของเขา" ไบรอันเสริม

เจค็อบเปิดข้อมูลเพิ่มเติม

"ฉันพบว่าที่เกาะmusteria เขามีห้องแล็บขนาดใหญ่" เจค็อบอธิบาย

"มันเป็นที่นี่ที่เขาทดลอง DNA วาฟ และสร้างกองทัพของเขา"

"เราต้องทำลายมัน" อเล็กซ์พูด

"ไม่ใช่แค่ทำลาย" เทราซาพูด "เราต้องเปิดเผยความจริงให้โลกได้รู้"

"ความจริงอะไร?" เคธี่ถาม

"ความจริงที่ว่าระบบคะแนนที่เราเคยเชื่อนั้น แท้จริงแล้วคือการทดลอง

ทางพันธุกรรม" เทราซาตอบ "และเดวิดคือผลผลิตของการทดลองนั้น"

คืนนั้น อเล็กซ์และไบรโอนีอยู่กับลูกๆ

"พ่อครับ" เคธี่ถาม "เราจะต้องสู้กับเดวิดอีกไหม?"

"อาจจะ" อเล็กซ์ตอบ "แต่พ่อจะปกป้องพวกหนู"

"เราอยากช่วย" อีธานพูด "เราพร้อมแล้ว"

อเล็กซ์มองลูกๆ ด้วยความภาคภูมิใจ "พวกหนูเก่งมาก แต่ยังไม่ถึงเวลา"

"แล้วเมื่อไหร่จะถึงเวลา?" เคธี่ถาม

"เมื่อพวกหนูพร้อมจริงๆ" ไบรโอนีตอบ "และเมื่อเราวางแผนดีพอ"

หลังจากลูกๆ นอนหลับ อเล็กซ์และไบรโอนีนั่งคุยกัน

"หนักแล้ว" ไบรโอนียอมรับ "กลัวว่าจะสูญเสียเธอ กลัวว่าจะสูญเสียลูกๆ"

"ฉันก็กลัว" อเล็กซ์ตอบ "แต่เราต้องเข้มแข็ง เพื่อลูกๆ เพื่อทุกคน"

"เราจะผ่านมันไปได้ไหม?" ไบรโอนี่ถาม

"เราจะผ่านมันไปได้" อเล็กซ์จับมือเธอ "เพราะเรามีกันและกัน"

ทั้งสองนั่งเงียบอยู่ครู่หนึ่ง มองดูท้องฟ้าจำลองที่สวยงาม

"ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น" อเล็กซ์พูด "ฉันรักคุณ"

"ฉันก็รักคุณ" ไบรโอนี่ตอบ

จบบทที่ 3